

POSTERIOR APPROACH IN SURGICAL TREATMENT OF TIBIAL PLATEAU FRACTURES

Madan Vadim¹, Croitor Gheorghe¹, Caproș Nicolae¹, Hîncota Dumitru¹, Vacula Ion¹, Glavan Alina¹

¹Department of Orthopedics and Traumatology, Nicolae Testemitanu University.

Background. Tibial plateau fractures represent approximately 1% of the total fractures in the general population and 8% among the senile age population. **Objective of the study.** Analysis of the results of surgical treatment of patients with tibial plateau fractures in which the posterior approach was performed isolated or associated with other surgical approaches in the orthopedic and traumatology clinic „V. Bețișor” during 2014-2020. **Material and Methods.** We analyzed 25 clinical cases: 15 women, 10 men. According to the Schatzker classification, type IV-5, V-13, VI-7 were determined, all were closed, and the fracture of the posterior column was present in all of them. In five cases only the posterior approach was performed, in the remaining 20 associated with the antero-lateral approach. Surgical treatment consisted of open reduction and internal osteosynthesis performed using at least one plate and screws. **Results:** Patients were evaluated clinically and imaging postoperatively, the functional result was assessed according to the Lysholm Knee Scoring Scale, obtaining an average result of 92 points. Bone healing was determined at an average period of 14 weeks. Mild postoperative complications developed in three patients. The results were dependent on the quality of the reduction, the stability of the osteosynthesis, the precocity, and the correctness of the functional recovery and the compliance of the patients. **Conclusion:** The posterior approach is considered the best choice in cases of tibial plateau fractures with involvement of the posterior column, as it allows qualitative reduction, stable osteosynthesis, early and correct functional recovery.

Keywords: fracture, tibial plateau, posterior approach.

ABORDUL POSTERIOR ÎN TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL FRACTURILOR DE PLATOU TIBIAL

Madan Vadim¹, Croitor Gheorghe¹, Caproș Nicolae¹, Hîncota Dumitru¹, Vacula Ion¹, Glavan Alina¹

¹Catedra de ortopedie și traumatologie, USMF „Nicolae Testemitanu”.

Introducere. Fracturile de platou tibial reprezintă aproximativ 1% din totalul fracturilor în populația generală și 8 % în rândul populației de vârstă senilă. **Scopul lucrării.** Analiza rezultatelor tratamentului chirurgical al pacienților cu fracturi de platou tibial la care s-a realizat abordul posterior izolat sau asociat cu alte aborduri chirurgicale în clinica de ortopedie și traumatologie „Vitalie Bețișor” în perioada 2014-2020. **Material și Metode.** Am analizat 25 cazuri clinice: 15 femei, 10 bărbați. Conform clasificării Schatzker s-au determinat tip IV-5, V-13, VI-7, toate au fost închise, la toate a fost prezentă fractura coloanei posterioare. În 5 cazuri s-a realizat doar abordul posterior, în restul 20 asociat cu abordul antero-lateral. Tratamentul chirurgical a constat în reducere deschisă și osteosinteza internă realizată prin utilizarea a cel puțin a unei plăci și șuruburi. **Rezultate.** Pacienții au fost evaluați clinic și imagistic postoperator, rezultatul funcțional a fost apreciat conform Lysholm Knee Scoring Scale, obținându-se un rezultat mediu de 92 puncte. Consolidarea osoasă a fost determinată la o perioadă medie de 14 săptămâni. La 3 pacienți s-au dezvoltat complicații postoperatorii ușoare. Rezultatele au fost dependente de calitatea reducerii, stabilitatea osteosintezei, precocitatea, corectitudinea recuperării funcționale și complianței pacienților. **Concluzii.** Abordul posterior este considerat de elecție în cazul fracturilor de platou tibial cu implicarea coloanei posterioare, deoarece permite reducerea calitativă, osteosinteza stabilă, recuperare funcțională precoce și corectă.

Cuvinte cheie: fractura, platou tibial, abord posterior.